

Na een wijle gaan de oogen weer open, de handen laten zich los, de tranen worden afgewischt, de pen wordt weer opgenomen en met vaste hand neergeschreven: „Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen!” Hier was een strijd gestreden, hier was een overwinning bevochten!

Daarna ging ik heen, verruimd van gemoed, in het bewustzijn een zwaar, doch ook een goed werk te hebben verricht.

Menigwerf toefde ik in de ziekenkamer en moest getuigen: „Waarlijk, in dit klaaghuys is het beter dan in het huis der maaltijden.” 27 April kwam ik weder bij hem en vroeg, of hij nog even sterk stond in zijn geloof en Satan niet trachtte te ontnemen, wat hij meende te bezitten, waarop hij aanstonds neerschreef: „Ik geniet zoeten vrede, die alle verstand te boven gaat. Dit staat vast, dat iemand niet vandaag een Petrus en morgen een Judas is. Dit staat vast, dat God geen God van Ja en Neen is. Maar Jehovah, de Ik zal zijn, Die Ik zijn zal.”

Nimmer sprak hij eigener beweging van zijn lijden en hoe strakker de snaren zijner smarten gespannen werden, des te meer melodieus en des te lieflijker waren de zangen van aanbiddend geloof en roemende genade voor familie of vrienden, door de schrijfstift aan het papier toevertrouwd, of in de achterenvolgende brieven aan zijn gemeente te Leiden toegezonden.

Ieder, die eenigermate met 't openbare leven meeleeft, weet ook, hoe Ds. Rudolph zich op politiek en sociaal terrein niet onverdienselijk heeft bewogen. Als 't er op aankwam, stond hij zijn man. De groote stadsgehoorzaal te Leiden zou er van kunnen getuigen, hoe hij, als verdediger van de Christelijke beginselen, als kampvechter tegen het materialistisch Socialisme, niet gering te schatten was. Hij liet zich niet in een hoek zetten. Hoe kon hij dan in wetenschappelijke welsprekendheid met heilige verontwaardiging toornen tegen stofaanbidding en menschvergoding. Dan werd 't niet alleen gehoord, maar gezien, dan werd 't gevoeld, dat hij leefde uit hoogere beginselen, dan waarvan het hedendaagsche Socialisme uitgaat. En wat hij in 't aangezicht van het Socialisme, vertegenwoordigd door zijn uitnemendste voorstanders in ons land, beleden, bepleit en verdedigd heeft, ziet, dat heeft hij met het vonnis van den